

Asiel? Derderangs burgerschap!

'Eén op de drie vluchtelingen leeft in armoe' luidde het bericht vorige week. Dat is vijf keer zoveel als onder de 'autochtone' bevolking.

Achter het bericht gaat een wereld van ellende schuil. En dan hebben we het niet over mensen die zijn afgewezen en uitgeprocedeerd. Ik heb het niet over mensen die illegaal verklaard zijn en opgesloten en opgejaagd en opgesloten. Die leven in een nog grotere ellende, ondenkbaar voor de meeste Nederlanders, en erger nog: gerechtvaardigd volgens veruit de meesten. Nee, dit bericht over armoede gaat over mensen die de gunst is verleend van een verblijfsvergunning, van het 'Nederlanderschap'.

Blij moet je zijn daarmee! Het volkslied zingen bij een naturalisatieceremonie, blokjes kaas eten en met een Nederlands vlaggetje zwaaien! Oh, wat een vreugde! Nu hoor je erbij.

Of toch niet? Diploma's die niet meetellen. Achterstand door een jarenlang leven in ledigheid in asielzoekerscentra, zonder werk, zonder scholing, een leven van apathie en angst om te worden afgewezen. En dan? Verplichte taalcurssussen, verplichte inburgeringscurssussen: zelf betalen. Opbouwen zul je, helemaal vanuit minder dan niets, net als wij allemaal. Het kán. Echt waar!

Ik bezocht laatst iemand die tot één van die drie in armoede levende vluchtelingen behoort. Zijn situatie schokte me. Ik had hem al een tijd niet meer gezien.

Altijd gedacht dat hij, die zo gelukkig was om te mogen blijven, het goed zou hebben. Lachend kwam hij me tegemoet. Maar zijn flatje oogde armoedig. Verveloos, amper bekleed, een oud bankstel, spullen die van straat leken te komen. Hij had het toch nog huiselijk weten te maken, warm als hij zelf, en ik werd getroffen door zijn nog altijd even hartelijke persoonlijkheid. Dat optimisme van hem, ik heb er grote bewondering voor. Getraumatiseerd. Geen cent te makken. Altijd thuis. Nooit weg kunnen. Maar hij knokt door voor zijn bestaan. Ik zou hem niet kunnen zeggen waarvoor. Het is overleven met perspectief nul-komma-nul. Ik hoop dat het ooit nog verandert.

Het nieuwsbericht kwam na dit bezoek en ik dacht: Ja, dat heb ik gezien. En ik vroeg me af waar al die mensen wonen. Kennen wij ze? Nauwelijks. Ook de gelegaliseerden zijn nauwelijks zichtbaar.

Leers heeft een oplossing bedacht voor dat lange verblijf in AZC's. Want dat is volgens hem de oorzaak van de daaropvolgende armoede. Volgens Leers komt het door de mensen zelf. Die zijn te beroerd om uit het AZC te verhuizen. Ze weigeren zomaar een woning, en dat na zo'n moeite te hebben gedaan om in dit land terecht te komen! Die vluchtelingen zijn, volgens Leers, gewoon te beroerd om er wat voor over te hebben om het 'te maken' in Neederland.

Voor de zoveelste maal luidt het van kapitalisme en zelfingenomenheid vergeven credo: eigen schuld, dikke bult, maar wie wil, kan het máken. De Dutch Dream of zoiets. Leers heeft daarom besloten dat hij dan maar voor de mensen gaat beslissen waar ze wonen. Dat noemt hij: 'integratie'. Ik noem het: 'dwang'.

Kiezen? Doen we niet meer aan. Je woont waar Leers je hebben wil. Maakt niet uit of je familie al in Rotterdam woont, als Leers je in Groningen wil hebben, woon je in Groningen. Maakt niet uit of je wilt studeren in Amsterdam, je gaat maar mooi wonen in Zwolle. Verwacht je werk te vinden in Eindhoven? Pech. Die woning die Leers voor je heeft, staat in Den Helder. Zo gaan de mensen tenminste wat sneller weg uit het AZC, dat ook alleen maar het zoveelste AZC was waar ze heen gesleept waren, met kinderen en al. Vriendschappen verbroken, andere school. De Nederlandse overheid heeft altijd al maling gehad aan de binding die mensen met hun omgeving opbouwen. Zo voorkom je namelijk solidariteit. En nu, zelfs als mensen 'Neederlander' mogen zijn, worden ze nóg en alweer behandeld als derderangsburgers. Het Neederlanderschap komt met veel plichten en nauwelijks rechten.

Maar Leers klopt zich op de borst. Want die mensen, die mogen blijven! Die moeten blij zijn! Die moeten niet zeuren, aan het werk, betalen, zwaar en vies werk doen ongeacht hun achtergrond, zich laten gebruiken, en zich ergens laten neerplanten alsof ze een boom zijn uit een kwekerij. Het moet maar uit zijn met dat migreren, nu blijf je HIER!

Daar ben je mooi klaar mee, met dat Neederlanderschap. Je moet je mond houden nu, geen reden tot klagen, het kan nog erger. Geen geld voor brood? Waag het niet er één te nemen, je bent dat verblijfspapier ook zo weer kwijt. Crimineel, ongewenst, je kunt het zo worden. Te weinig geld door reizen naar familie aan de andere kant van het land? Was dan niet gegaan! Kun je niet aarden in de buurt waar je woont, heb je last van racisme, pesterij? Pas je dan toch aan!

Legaal of illegaal, denk maar niet dat je hier leven mag. Op zijn best mag je hier zijn en daar is dan verder alles mee gezegd. Geniet toch van het geluk niet te worden opgejaagd en opgesloten! Misschien mag je werken in een detentiecentrum of een uitzetcentrum en je voormalige lotgenoten verraden omdat je verstaat wat ze zeggen. Misschien voelt het zelfs goed te zien dat er mensen zijn die het nog slechter hebben getroffen dan jij. We zien je graag naar onderen trappen, zoals het een goed Neederlander, die jou naar onderen trapt, betaamt. En misschien ben je ook nog wel ergens anders voor te gebruiken dan als voetveeg in deze kapitalistische welvaart economie.

Leers heeft aangekondigd na deze kabinetsperiode te stoppen met deze job. Dat is de luxe van het ministerschap. "Over drie jaar moet een nieuw kabinet maar doorzetten, dan kom ik terug naar Maastricht. Dan zoek ik wel weer een nieuwe uitdaging" zegt hij, want het legt beslag op zijn huwelijk, en: "Bij acht jaar moeten we een te zware tol betalen."

Beslag? Zware tol? Wat is dan de tol die hij betaalt? Protest tegen zijn beleid, zijn uitdaging? De hete adem van Wilders in zijn nek? Wat een zwakkeling. Wat een hypocriet! Zo hard als hij is voor andere mensen, zo'n slappe zak is hij zelf. Ik zou hem graag in de positie zien waarin zoveel mensen verkeren, door zijn toedoen, zijn beslissingen, en het beleid dat hij gekozen heeft te willen vertegenwoordigen. Die man zou het nog geen dag volhouden.

Nee, minister Gerd Leers, het is allemaal niets in verhouding tot de tol die migranten die Europa (willen) binnenkomen daarvoor moeten betalen. Dus hou je grote bek over rechten en plichten terwijl je verhuist van Maastricht naar Den Haag en terug met je hoge salaris. Kruip terug in het katholieke gat waar je vandaan komt, vandaag nog, en neem de rest van die Haagse bende mee naar Wilderiaans Limburg.

Gerd Leers, je bent een laf en miezerig mannetje. Een echte Neederlander!